

jeg sigter til. Det skulde glæde mig meget, om det ærede Medlem havde forandret Anskuelse og nu vilde være med til at gennemføre dette Lovforslag. Men selv om det ærede Medlem har forandret Anskuelse, har jeg set gennem Bladene, at der er kommet ny Medlemmer af Højre her ind, som have akkurat den samme Anskuelse. Et af de ærede Medlemmer ville vi maaske i Dag faa at høre. Jeg har set, at han har udtalt, at det Lovforslag, som Regeringen har forelagt, ikke engang var tjenligt som Grundlag for en Forhandling, og naar det staa saaledes til, saa kan man jo forstaa, at det ikke vil være saa ganske let at gennemføre Forslaget ubeskaaret. Men jeg haaber dog, og jeg har lidt at bygge mit Haab paa, at det vil være muligt for Regeringen at føre det igennem. Der er ganske sikkert dem, der mene, at Regeringen ikke selv er begejstret for Forslaget, ja, det har endog saa faaet Indpas til Blade. Jeg tror ikke derpaa, aldeles ikke. Jeg vilde anse det for at være en Umulighed, at den Regering, som paa sit Program har Gennemførelsen af den almindelige kommunale Valgret, ikke skulde være begejstret for den, og at Medlemmer af en Regering, der har tilhørt et Parti, som i mange Aar har været med til at agitere for dette Spørgsmaal og været med til at arbejde derfor baade her i Rigsdagen og udenfor, nu fordi de ere komne til Roret og komne i Regeringen, skulde have tabt deres Interesse for denne Sag. Det tror jeg paa ingen Maade.

Men man har maaske nok bygget denne Opfattelse noget paa det Faktum, at det har været saa længe, inden Forslaget er kommet frem, efter at den ny Regering blev dannet, og det har ogsaa forekommet mig, at det nok kunde have været forelagt tidligere, naar det ikke skulde omfatte andre ny Punkter end disse to, ja, strengt taget kun et: den hemmelige Afstemning. Men der kan jo have været særlige Grunde dertil. Hvis man kan antage, at det er rigtigt, hvad jeg har læst i Bladene om Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Konseilspræsident — og jeg har nogen Grund til at antage det for rigtigt — har der jo været Grunde nok til ikke at føre det frem tidligere. Efter Konseilspræsidentens Udtalelser have Grundene været, at der ikke har været nogen som helst Tanke om, at det var muligt at gennemføre Sagen, og Konseilspræsidenten har paa Møder, hvor han er bleven interPELLERET, udtalt, at han som Regeringens Chef

ikke paa nogen Maade vilde tillade, at dette Forslag kom frem, før der var grundet Haab om dets Gennemførelse. Naar man lægger Mærke til disse Udtalelser, maa der gaa ligesom et lille Lys op for en, saa man maa antage, at nu er Øjeblikket kommet, hvor der er Haab om og Udsigt til Gennemførelsen af Lovforslaget. Regeringen har ikke villet fremlægge det, førend den har haft grundet Haab om og Tiltro til, at det kan gennemføres. Jeg gaar derfor ud fra, at nu er dette Øjeblik kommet, og jeg venter da med Glæde paa den Dag, da vi have faaet Loven gennemført. Skulde det imidlertid vise sig, at det slet ikke vil gaa saa let, som enkelte maaske tro, vil jeg haabe, at Regeringen vil bruge de Midler, der staa til dens Raadighed for at gennemføre Lovforslaget. Det er min fulde Overbevisning, at der er arbejdet i saa mange Aar for den Sag her i Landet, at det danske Folk vil vide at staa bag ved Regeringen i denne Sag. Det er min fulde Overbevisning.

Ja, jeg vil ogsaa gerne udtale, at det Parti, jeg tilhører, sikkert skal staa Regeringen bi i dette Spørgsmaal, men jeg er ikke saa ganske dristig ved at sige det, fordi den højtærede Konseilspræsident har frabedt sig vor Støtte. Jeg antager nu imidlertid, at det ikke var saa vel over tænkt, men at det kun var en overilet Udtalelse, thi det er jo dog i Reglen ikke Tilfældet, at Konseilspræsidenter saadan frabede sig Støtte fra det ene eller det andet Parti. Den højtærede Konseilspræsident kom til at sige det, jeg tror, at han er den eneste af Ministrene, der vilde sige saadan noget, jeg tror ikke en Gang, at den højtærede Landbrugsminister, som har et særlig godt Øje til os, vilde frabede sig vor Støtte, og det kan jo ogsaa godt være, at den Dag kan komme, hvor en Regering kan faa Brug for Socialdemokratiets Støtte. Den højtærede Konseilspræsident sagde den Gang, at han troede ikke, vor Støtte var ærlig, men jeg kan forsikre den højtærede Konseilspræsident, at i dette Tilfælde kan han være aldeles overbevist om, at vi ærlig skulde yde vor Støtte, hvis han kommer til at trænge til den. Ja, med disse Bemærkninger skal jeg meget anbefale Sagen. Jeg ved ikke, om mit Parti vil beslutte, at der skal stilles Ændringer til Forslaget. Det er vel ikke nødvendigt; jeg har jo nu udtalt mig om vor principielle Stilling og Tanker. Det kan godt være, at vi slet ikke stille noget Ændringsforslag for i hvert Fald derved at tilkendegive, at vi ikke ville